

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมซึ่งได้รับยกเว้น
ภาษีมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าของฐานภาษีของกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
ตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓๓)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาด
ย่อม ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าของฐานภาษีที่เสียภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘๑/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าของฐานภาษีที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓๗) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ มูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามมาตรา ๘๑/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี

มาตรา ๔ มูลค่าของฐานภาษีของกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องเกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี

ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ดำเนินการส่งออกซึ่งสินค้าหรือบริการด้วย

หากคำนวณมูลค่าของการส่งออกรวมกับมูลค่าของการขายสินค้าหรือการให้บริการในราชอาณาจักรแล้วไม่เกิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ให้ผู้นั้นเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากรสำหรับมูลค่าของการขายสินค้าหรือการให้บริการในราชอาณาจักร

มาตรา ๕ คำว่า “ปี” ตามมาตรา ๓ และมาตรา ๔ หมายความว่า

(๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นบุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลให้นับตามปีประติทิน เว้นแต่ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มประกอบกิจการถึงวันสิ้นปีประติทิน

(๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นนิติบุคคลให้นับตามรอบระยะเวลาบัญชี เว้นแต่ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มประกอบกิจการถึงวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และมูลค่าของฐานภาษีของกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งนี้ เพื่อบรรเทาภาระในการเสียภาษีของผู้ประกอบการที่มีมูลค่าของฐานภาษีไม่เกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีที่กำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้